

откри въ сѣнь да не се връщатъ при Ирода и да не му казватъ нищо за детето. И тѣ тръгнаха по другъ пътъ за родината си.

Бѣгство въ Египетъ

Сжщата нощъ единъ ангелъ се яви Йосифу на сѣнь и му каза: „Стани, вземи младенеца и майка му и бѣгай въ Египетъ, па остани тамъ, докле ти кажа; защото Иродъ търси младенеца, за да го погуби“.

Безъ да се бави нито минута, Йосифъ взе едно магаре, качи на него Мария съ детето и тръгна за Египетъ.

Тежко бѣше за стареца да предприеме този дълъгъ пътъ, съпроводенъ съ толкова опасности. Но нѣмаше що да прави. Трѣбваше да спаси живота на детето.

Следъ нѣколко дни пътниците се намѣриха въ сжщитѣ безводни и пѣсчливи пустини, по които нѣкога бѣгаше отъ Египетъ еврейскитъ народъ, за да се спасява отъ фараонитѣ. Дене ги измъчваше жажда и горещина, а ноще бѣха принудени да се защитаватъ отъ студа. Па и страшно бѣше тогава да се пътува по ония мѣста. Грабливи звѣрове можеха да ги нападнатъ отъ всѣки шубракъ; разбойници издебваха пътниците, обираха ги и ги убиваха.

Една нощъ срѣдъ пустинята светата челядъ изпадна между шайка спящи разбойници, вѣоржени отъ глава до пети. Като дочуха стѣпки, двама отъ тѣхъ се събудиха и поискаха да имъ взематъ магарето, на което яздѣше Мария съ детето. Единиятъ, по име Титъ, се вгледа при слабата свѣтлина на огъня въ Исуса и въ мигъ отстѣпи назадъ. Той остана смаянъ отъ божествения погледъ на детето. „Слушай — каза Титъ на другаря си — ако